דבר עלי ועלים - הנהג תיטקות זכרים ונקבות: לישיילו ססם -ישחקו שם שבת היתה : סכם לי מססם · דרך רה"ר בשבת : לככום -

הדליקה : בעושה על דעם אביו - שהתינוק נופה באביו ורואה שנוח

מאכלות אסורות כלי כז ופ"ג מסלי אבל סל' יכ סמג עשין רמג ולאוין קמה סוש"ע ח"ה סיי שמג וסוש"ע י"ד סימן

שעג סעיף ה: לא ב מיי' פכ"ד ו שבת סלי יה וע"ם בת"ת ובכ"ת: לב נדמיי שם פיינ כלכה ז כתג כם טושיע איה סימן בלד

מאכלות אסורות כלי כז פוש"ע ה"ח סיי שמנ:

לד ו : מיי פ"ג מסלי אכל סלכה יב סוט"ע יד סימן שעג סעיף א

הנחות הב"ח (א) גמ' דלא ליספו למו בידי':(ב)רש"י ד"סוסה"ר יוחק לעיל ומ"ס בעושס וכו' דנפשים הס"ד ואח"כ מ"ם אין זקוק לו והא סכא איסורא דאורייהה : (ג) ד"ה לא סאבלום וכו' בשרנים קרי ציה לא מאכינום הס"ד:

AND STATE OF

5.

1

hole Mile

The state of the s

תוספות חד מקמאי מהקנא דשמעת' דבקם: אוכל נבלות דבאסירא דרבגן פשיפא דאין ב"ד מצווין עליו להפרישו ובאיםורא דרבנן נפי פשיפא ראין אימרי' לתינוק עשה דבר זה י וכי פלינ באימרא דאוריית'ומסתברא דאין ב"ד מצווין עליו להפרישו דמעשה דרב יצחק בר דאי משכהי מייהו להז אלמא קסבר קפן אוכל נכלות אין ב"ד מצורין להפרישו ואקשי' עלה מפני ששביתתו עלינו . ופריק ר' יוחנן בקפון העושה ע"ד אביו אבל (קסן) נכרי על דעתיה

[ועי' תוספות שנה ענ: ד"כ מפרק וע"ע מוס' כתובות ס. ד"כ מפרק]

אמר רבי יוחט בדמחי הקינו - ה"מ למימר דאפינו לא הקינו ל א מיי פיב מסני בדמחי כיון דחיט אלא מדרבנן שאני כדקאמר לעיל אלא שם הלכם יא ופיז מהלי משום דהתי שיטית משני בכמה דוכתי ח"נ כיון שיש לחוש לספק

> אלא רבי יוחנן ספוקי מספקא ליה יוהא דקאמר הש"ם בס"פ יולא דופן (נדה דף מו: ושם) אליבא דר' יוחכן דאמר מופלא סמוך לאיש דאורייתא וקטן האוכל נבטת אין ב"ד מלווין להפרישו על ברייתא

דמותיב ליה התם הוה מלי למימר וליטעמיך והא ר' יוחנן ספוקי מספקא לג ה מיי ליה הכא אלא דבלאו הכי שפיר קאמר התם ה"ר אלחנן: וקסבר דהוי מפרק כנחחר יד

וא"ת ואפינו לא הוי כלאחר יד כמי דהא אין דישה אלא בגידולי קרקע כדאמר בפרק כלל גדול (שבת דף עהי ושם) גבי פולע חלזון וכ"ת אע"ג דחלזון לא השיב גידולי קרקע בהמה חשיבא גידולי קרקע כדאמרי' בריש פ' בכל מערבין (שירובין ד' כז:) דממעט דגים מדכתי' בקר ולאן מה הפרט מפורק גידולי קרקע כו' זה אין לומר דנהי דחשיב בהמה גידולי קרקע מ"מ כיון דגמרי' מסממנין בעינן ממש שיהה גדל מן הקרקט כמו סממנין דלגבי גדולי קרקע ממש לא חשיב בהמה גדולי קרקע כדמוכה בהשוכר את הפועלים (ב"מ דף פפי ושם) דתנית דיש מה דיש מיוחד כו' יצא החולב והמגבן והמחבן שחינם גידולי קרקע וחין פועל חוכל בו אלמא גבי דבר הגדל ממש מן הארן לא חשיבא בהמה גידולי קרקע וכן משמע בפ"ק דקידושין (דף יו-) נבי גורן ויקב וי"ל דאילטריך מעמא דהכא דמפרק כלאחר יד הוא משום דהכת דתפרק בניתה לה בגידולי ביסנא אירכסו ליה כ' יהודה דסבר ים דיקה שלה בגידולי ביסנא אירכסו ליה קרקע דמחייב בפולע חלזון נמי משום יקו קע דמחייכ כשונע חלוון נמי מטוס ברה"ר אתא לקסיה דרבי דש ור"ת מפרש דמפרק חייב משום פרת אמר אייל דבר ממחקשמחליק העור ומאבות מלאכות שלי ושליאולישיים התם הוא וקשה לר"י מדאמר בפ' חבית (שכת דף קמד. ושם) חולב אדם עו לפוך הקדירה אבל לא לפוך הקערה מדא דתנן קפן שבא לפוך הקדירה אבל לא לפוך הקערה מבום אדתנן לפו ולפי' הקונטרם ניחא דטעמא משום דכשחולב לתוך הקדירה הוי משקה הבא לאוכל ואוכל הוא ואין זה בורר אבל לא לתוך הקערה דבורר משקה

מאוכל ודומה לדש שבורר אוכל מתוך פסולת אבל לפירוש ר"ת בין כך ובין כך ליחייב משום ממחק* : שבת דאיסור סקילה גזור רבנן כי'י קשה דחמרי' בפרק אם"פ (כתובות ד' סי) גונה יונק חלב

טבל דהוי דאורייתא החמירו אי לאו טעמא דבדמאי הקילו :

לו בכך ואביו שומד עליו דהוה כאילו הוא מטהו לעשות אבל הכך מפתחות דרב ילחק לא הודיען שנאבדו תורה אור דבר מלי ומליא ולימיילו התם דאי משכחי להו מייתי להו אלמא קסבר *"קמן אוכל נבלות אין ב"ד מצווין להפרישו לימא מסייע ליה לא יאמר אדם לתינוק הבא לי מפתח הבא לי הותם אלא מניהו תולש מניהו זורק אמר אביי יתולש בעציץ שאינו נקוב זורק בכרמלית דרבנן: ת"ש *יעובד כוכבים שבא לכבות אין אומרים לו כבה ואל תכבה מפני

שאין שביתתו עליהם קמן הבא לכבות אומרים לו אל תכבה ששביתתו עליהם א"ר יותנן "בעושה על דעת אביו דכוותיה" גבי עובד כוכבים דעושה על דעת ישראל מי שרי עובדכוכביםאדעתא דנפשיה עביד ת"ש בן חבר שרגיל לילך אצל אבי, אמו עם הארץ אין חוששין שמא יאכילנו דברים שאינם מתוקנים מצא בידו פירות אין זקוק לו אמר רבי יותנן *בדמאי הקילו אלא מעמא דדמאי הא ודאי בעא לעשורי והאמר ר' יוחנן בעושה על דעת אביו אלא רבי יוחנן ספוקי מספקא ליה קאי הכא מדחי קאי הכא מדחי ת"ש בן חבר כהן שרגיל לילך אצל אבי אמו כהן עם הארץ אין חוששין שמא יאכילנו תרומה ממאה מצא בידו פירות אין זקוק לו בתרומה דרבנן תא שמע *יונק תינוק והולך מעובדת כוכבים ומבהמה ממאה ואין חיששין

שקצים ורמשים ומכולן יונק מהם ואפילו בשבת ובגדול אסור אבא שאול אומר נוהגין היינו שיונקים מבהמה מהורה ביום מוב קתני מהא אין חוששין ביונק שקץ התם משום סכנה אי הכי גדול נמי גדול בעי אומדנא קמן נמי ליבעי אומדנא אמר רב הונא בריה

ביונק שקץ ולא יאכילנו נכלות ומרפות

דרב יהושע סתם תינוק מסוכן אצל חלב: אבא שאול אומר נוהגין היינו שיונקים מבהמה מקורה ביום מוב : היכי דמי אי דאיכא סכנה אפילו בשבת נמי ואי דליכא סכנה אפילו ביום מוב אסור לא צריכא

בשבת קסבר מפרק כלאחר יד הוא ומשום לפרא לא גזור רבכן והכא אסר ליה בשבת וליכא למימר דהתם במסוכן דאם כן אפילו מלאכה גמורה ואיט כלאחר יד שרי ואמר ר"ת דהחם מחמת חולי והכא מחמת רעב קרי שפיר לער כדאמר בפרק שלישי דשבושות (ד' סו: ושם) נשבע על הככר ומסחכן עליה מהו מהחכן לישרי ליה מר אלה מלטער עליה מהו וקשה לר"ד דאם כן מאי קאמר הכא אי דאיכא סכנה אפילו בשבת מעתר והא אפילו בחולים בעלמא מותר כיון שאין בהן מלאכה גמורה ולרבי נראה דאין זו קושיא דהא

אכתי לא פירש הש"ם דמפרק כלאחר יד הוא וקאמר דאפיט מלאכה גמורה מן התורה יש ט לדחות להיות מותר כיון דאיכא סכנה ור"י חירן דהך דהכא פליגא וכן משמע התם (כתובות דף םי) דאמר הלכה כר' מרינום מכלל דאיכא דפליגי עליה ואיכא דמפרש דהכא

בצער של בהמה איירי שמחקשה לה רוב חלב בדדיה וקשה לר"י דלמה היו יונקים והלא היו יטלין לחלוב לתוך הקדירה ומיהו לפירוש

ר"ה לא קשה דמסחמא כיון שהיו רפבים לא היה להם שום מאכל בקדירה:

ישה יל רבגן יו"ם ראיסור לא לא גזרו ביה רבנן ת"ש "לא תאבלום כי שקץ הם לא תאכילום להזהיר הגדולים על הקמנים מאי לאו דאמר להו לא תאכלו לא ידלא ליספי (a) ליה בידים תא שמע °כל נפש מכם לא תאכל דם להזהיר הגדולים על הקטנים מאי לאו דאמרי להו לא תאכלו לא דלא

דאיכא צערא וקסבר מפרק כלאחר יד הוא שבת דאיסור סקילה גזרו

יספו להו בידים ת"ש "אמור ואמרת ילהזהיר גדולים על הקמנים מאי לאו המכו להו בידים לא הממו לא דלא ליממו להו בידים "וצריכי דאי אשמעינן שקצים דאמר להו לא תיממו לא משום

שם ולא הכירו בדעתו שטח לו: בום קכה [ניסק נהי] שוכד כוככים אדשמא דנפשים שכיד-אפינו בלא ידיעת ישראל העובד כוכבים מתכוין להגאתו שיודע שיטול שכר : שמינן מסוקנין שחינן מששרין: אין זקוק לוי ליטלו הימט : וכא"ר יוסנן - לעיל בעושה על דעת אביו אבל להפרישו אינו מלווה היכא : (ב) דתיטק עביד אדעתא דנפשיה מרומה שמפה · והה הכח דחיכורה דאורייתא הוא כדאמר בהערל (נעיל ש:) בשעריך תאכלט לזה אתה אוכל בטומאת עלמו כדכתיב הטמא והטהור ולא לאחר למעוטי תרומה דאסורה בטומחת שלמה: ופין חוששין - לומר יטספחה דמחי פ'ב] שהוא יונק שקן כלומר דבר המשוקן ונחסר: ולא ישכילנו - בידים דברים האסורים חלב בהמה טמאה אסור [כמפות כדי וש"נ] בגדול מדאורייתא דנפקא לן מגמל גמל ב' פעמים בפ"ק דבכורות(ד' ו:): סכנם - שאם לא יינק ימות בלמא : אומדנא · אם יכול להמתין עד מולאי שבת ויעשה בהיתר: חולב בידיו חייב משום מפרק דבר מגידולו והיונק הוי מפרק ע"י שיטי והייט כלחחר יד: שבם דמיסור סקילה -(ע" תוספות שנת קכלד יש במפרק בידיו גזרו רבכן ביוכק ואש"ג דמשנה הוא ואינה מלאכה מן התורה אבל י"ט דכי עביד בידים ליכא אלא איסור לאו לא בזור רבכן ביונק: (לה פהכלום) לה פהכלום כי שקן סם- קרא יתירא הוא דהא כתיבי אזהרות הרבה בשרלים (ג): לם מפכל דם - קרח יתירא הוא דהא כתיבי אזהרות הרבה גבי דם:

אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת .

שתי אמירות הללו למה להוהיר

נדולים על הקטנים שלא יטמאי :

במשהו

סכת קכת.

[מים סיק

נליון הש"ם בם' ולריכי דאי אשמעיכן שקנים. פי' במכילתה הס"ל בקרה דגבי שבת של פטנים. ועי' נתשונת

משום